

عنوان مقاله:

بررسی رابطه فرهنگ سازمانی و بهره‌وری منابع انسانی در آموزش و پرورش

محل انتشار:

دومین کنگره تازه یافته‌ها در حوزه خانواده، بهداشت روان، اختلالات، پیشگیری و آموزش (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

سامیه غلامزاده - آموزگار ابتدایی شهرستان چابهار

اسماء رئیسی - آموزگار ابتدایی شهرستان راسک

مرضیه همتی - آموزگار ابتدایی شاهین شهر

عبدالقادر مبارکی زاده - مدیر آموزگار شهر جاسک

خلاصه مقاله:

در هر سازمان نیروی انسانی یکی از مهمترین منابعی است که در اختیار مدیران آن می‌باشد. چگونگی استفاده بهینه و مطلوب از منابع نیروی انسانی از شرایط مهم کارایی و بازده سازمان می‌باشد. بهینه‌سازی در به خدمت‌گیری نیروی کار در سازمان به این معنی است که بتوان با استفاده با مدیریت بهتر ثمره بیشتری را با صرف منابع انسانی کمتر حاصل نمود. بهینه‌سازی بیش از آن که متوجه خلق امکانات تازه و ایجاد ظرفیت‌های جدید باشد متوجه اصلاح و بهبود وضعیت موجود است. در بهینه‌سازی، کوشش بر این است که وضعیت موجود از زاویه استفاده کمتر از منابع و حصول نتیجه بهتر مورد ارزیابی و سنجش قرار گیرد تا نواقص و کاستی‌های موجود شناسایی شده و به شکل علمی و با استفاده از دستاوردهای علوم و تحقیقات در بهسازی وضع موجود اقدام گردد. زیربنای توسعه کشورها و سازمان‌ها با خلاقیت و نوآوری منابع انسانی مرتبط است. اجرای دوره‌های آموزشی مناسب، برای به حداکثر رساندن اثربخشی و کارایی افراد سازمان است. آموزش کارکنان مانند نگهداری اموال و تجهیزات است. ابزار و تجهیزات برای آن که از کارایی بیشتری برخوردار باشند به تعمیر و تنظیم نیاز دارند. برای به حداکثر رساندن اثربخشی و کارایی افراد سازمان، ضمن آشناساختن با محیط و توجیه آنها براساس نیاز، دوره‌های آموزشی مناسب را باید برای آنها تدوین نمود. بهره‌وری بر دانش، مهارت و نگرش نیروی کار بستگی دارد. میتوان گفت: مهارت، نقش اصلی را در دستیابی به انعطاف و اثربخشی سازمانی بازی میکند. آموزش نیروی کار میتواند آن را اصلاح نموده و برای تطابق با فرایندها و تکنیکهای جدید آماده کند و به بهره‌وری امکان و اجازه رشد سریع دهد.

کلمات کلیدی:

کلمات کلیدی: سازمان، اثربخشی، نوآوری منابع انسانی، تکنیک، خلاقیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1628862>

